

**Côrôna, con người và niềm tin của chúng ta.
Tâm tình trong lúc phải sống cô lập và cô đơn.**

Cha Lê Phan SJ - Leipzig -

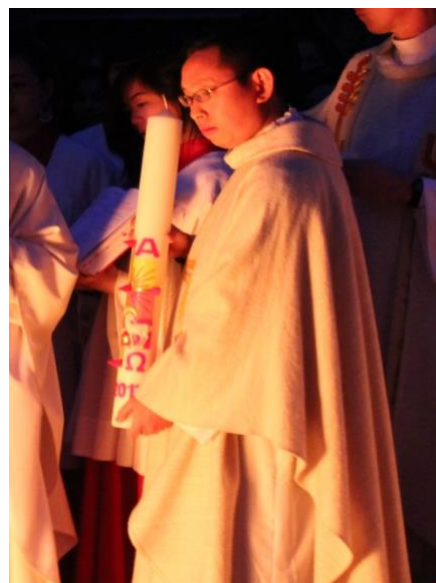
LỄ Phục Sinh 2020

„Đức Kitô Phục Sinh chiếu giải ánh sáng của Người để phá tan bóng tối đang bao phủ lòng trí chúng ta.“
(Nghĩ lễ Đêm Vọng Phục Sinh)

Bài Tin Mừng Chúa Nhật Phục Sinh (Gioan 20,1-9)

„1 Sáng sớm ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn tối, bà Ma-ri-a Mác-đa-la đi đến mộ, thì thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ.² Bà liền chạy về gặp ông Si-môn Phê-rô và người môn đệ Đức Giê-su thương mến. Bà nói: "Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ; và chúng tôi chẳng biết họ để Người ở đâu."

³ Ông Phê-rô và môn đệ kia liền đi ra mộ.⁴ Cả hai người cùng chạy. Nhưng môn đệ kia chạy mau hơn ông Phê-rô và đã tới mộ trước.⁵ Ông cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó, nhưng không vào.⁶ Ông Si-môn Phê-rô theo sau cũng đến nơi. Ông vào thẳng trong mộ, thấy những băng vải để ở đó,⁷ và khăn che đầu Đức Giê-su. Khăn này không để lẫn với các băng vải, nhưng cuộn lại, xếp riêng ra một nơi.⁸ Bấy giờ người môn đệ kia, kẻ đã tới mộ trước, cũng đi vào. Ông đã thấy và đã tin.⁹ Thật vậy, trước đó, hai ông chưa hiểu rằng: theo Kinh Thánh, Đức Giê-su phải trỗi dậy từ cõi chết.“

Anh chị em thân mến!

Thật là một điều đặc biệt bất thường chưa từng xảy ra trong mùa Phục Sinh: Không có thánh Lễ chúng với Dân Chúa để đón mừng Đức Kitô Phục Sinh!

Nhà nhà đều đóng cửa, sự vui chơi giải trí, mua sắm đều đứng lại, đường phố vắng vẻ, thỉnh lặng, viễn cảnh một thành phố buồn mọi người chìm đắm trong nỗi sợ hãi và thất vọng, làm chúng ta liên tưởng như cách nay hơn 2000 năm, Chúa Giêsu bị treo trên thập giá.

Tôi muốn hát bài với Trịnh Công Sơn: „Đi về giáo đường ngày Chúa Nhật (phục Sinh) buồn, còn ai còn ai...“¹

¹ Trịnh Công Sơn, Tối đá buồn

Một Lễ Phục Sinh trong bóng tối

Chưa bao giờ, khi Giáo Hội tổ chức Thánh Lễ Đêm Vọng Phục Sinh, chúng ta cảm thấy như cầu mong ước lớn cho ánh Sáng Phục Sinh như năm nay. Có bao giờ chúng ta tha thiết mong mỗi gặp được Đức Kitô Phục Sinh như hôm nay, khi chúng ta cảm thấy, con người bị chia rẽ, cô đơn và bị bỏ rơi, người nào ở trong nhà người đó, không được gặp gỡ bạn thân, không được đi Lễ cùng nhau trong nhà thờ! Và chưa có bao giờ chúng ta cảm thấy cần một tương lai phục Sinh trong đời sống của chúng ta như lúc này, khi cả thế gian đang sống trong đau đớn mịt mù không biết ra sao.

Ai nấy rất xúc động khi xem thấy Đức Giáo Hoàng Phanxicô, vị cha chung yêu thương của ta, bước lên quảng trường Vatican lúc ấy vắng người, một mình, già yếu, để cầu xin Chúa cho toàn dân và ban phép lành cho nhân loại!

Còn ở Việt Nam bây giờ ra sao khi các Thánh Lễ đang bị đình chỉ? Giáo Hội Việt Nam đã đi qua bao nhiêu „thời ly loạn, cấm cách, khôn khổ trăm bề“². Chẳng lẽ Giáo Hội vẫn sống động, thì ngày nay sẽ bước theo con đường Chúa Kitô một lần nữa với một lòng tin vững vàng.

Vâng, thưa anh chị em, một đại Lễ Phục Sinh như hôm nay, năm 2020, chưa bao giờ có!

Các môn đệ nam nữ của Chúa đã tìm Ngài

Nhưng năm nay chúng ta có thể rất đồng cảm và tìm hiểu nhiều hơn những đau đớn và buồn phiền của các môn đệ nam nữ của Chúa Giêsu thời ấy tại Gêrusalem, sau khi thấy Chúa Kitô chết trên cây thập giá. Người Thầy của họ, người yêu thương của họ, sự sống, hạnh phúc, tương lai và hy vọng của họ, tất cả bỗng biến mất!

Chúng ta rất thông cảm khi nghe tin mừng nói: Sáng sớm, lúc còn tối họ đi ra mộ, Maria, Maria-Magdala, Phêrô, Gioan, họ đến đây và tìm cái gì sau khi đã mất tất cả?

Và nếu chúng ta cùng được đến với các ông bà đó, chúng ta sẽ nói:

Lạy Chúa ơi! Ngài đang đi về đâu? Sao chúng con đau khổ biết bao? Sao các nước hiện nay lo lắng triền miên? Sao chúng con phải sống xa lìa Chúa, và đang thiếu thốn sự âu yếm của Thánh Lễ, sự nâng đỡ nuôi dưỡng của bí tích thánh thể?

Nhưng không chỉ những người theo đạo Kitô thất lạc và bối rối, cả thế gian và nhiều chính quyền đang lo lắng tìm cách để phòng ngăn chặn virus corona tại các nước của mình.

Cha xin nhắc đến các bác sĩ và y tá đang hy sinh bao nhiêu công sức và mạng sống, để cứu chữa những bệnh nhân, những người tài xế và những người đang bán hàng trong siêu thị, để người ta có được „lương thực hằng ngày.“ Cha cũng xin nhắc đến những người già yếu bây giờ phải sống cô lập tại nhà mình không có ai đến thăm, và những trẻ em hiện nay không được đến trường, bây giờ bố mẹ phải chăm sóc các em cả ngày.

² Kinh Đức Mẹ La Vang

Sự thay đổi của tất cả

Thưa anh chị em, Virus Côrôna đã thay đổi và sẽ thay đổi tất cả nếp sống và tư tưởng của chúng ta!

- Con người thời nay thường nghĩ rằng họ có thể làm được tất cả, làm được chủ trời đất - bỗng nhiên một virus nhỏ xuất hiện và họ cảm thấy sợ hãi, bất lực và kiệt sức.
- Con người có tâm hồn và thể xác, cũng sẽ yếu đuối và không được khỏe mãi được. Côrôna nhắc nhở con người: chúng ta cũng có thể bị bệnh, sẽ già yếu và một ngày nào đó sẽ chết.
- Nhiều người giàu có muốn giữ nhiều tiền cho mình, giờ đây cũng sợ có thể sẽ mất vì kinh tế đang bị khủng hoảng. Chúa Giêsu nói trước: Anh em hãy lo cho „kho tàng trên trời, không làm hư mất, không ai lấy được“. (Mt 6,20)

„- Và rất cuộc, liệu có phải tất cả chúng ta đều có tội lỗi khi để cho biến cố này xảy ra, bởi chúng ta đâu có thực sự sẵn sàng từ bỏ sự thịnh vượng, giàu có và phương thức kinh tế tàn phá khí hậu của mình, chia sẻ một cách hiệu quả các nguồn phúc lợi với những người nghèo?“³ Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói trong bài giảng trên quảng trường Vatican hôm ấy: Chúng ta sống trong một thế giới đang „bị bệnh“ vì bất công lý, thiếu hoà bình và đầy ô nhiễm môi trường, rồi cứ nghĩ rằng chúng ta sẽ được sống khỏe mãi.⁴

Con người là ai?

Như Dân Do-Thái thời xưa, dân Chúa thời nay đang trên đường đi qua sa mạc, tìm nguồn nước, tìm bánh bởi trời. Và Chúa Giêsu nhắc nhở chúng con: „Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh nhưng còn lời miệng Chúa phán ra.“ (Mt 4,4)

Con đường đó làm cho chúng ta phải suy nghĩ lại về đời sống con người:

Thật ra, chúng ta sống vì cái gì, lo lắng nhiều về gì? Giá trị của con người là gì? Sự sống có giới hạn và chúng ta dùng thời gian để làm gì? Những câu hỏi này, nhất là trong cơn dịch Cô-rô-na, khi ta bị cách ly và hạn chế, giúp chúng ta suy nghĩ lại về mục đích của đời ta: Chúng ta chỉ sống vì tình yêu và chúng ta hãy sống cho tình yêu! Không có tình yêu, không có yêu thương bác ai trong đời ta, chúng ta sống như chết rồi. Trong lúc đó Chúa Kitô mời gọi chúng ta: Hãy ra khỏi mộ, đứng dậy và sống lại đi! Vì Chúa Kitô là ánh sáng của bạn! (Ê-phê-xô 5,14)

Anh chị em thân mến, với một lòng tin vững vàng, chúng ta hãy tiếp tục con đường đời trong thời Côrôna này, như thời xưa dân Do Thái phải đi qua sa mạc, đến khi sẽ tới một đất mới, một đất hứa sau thời gian thử thách và đau đớn này.

³ xem bài: Con đường về miền đất hứa... đã không thành! (39 người bị nạn trên đường sang nước Anh)

⁴ xem bài giảng ĐTC Phanxicô, 27.03.2020

Chúa Kitô là ánh sáng trong bóng tối

Đêm vọng Phục Sinh, khi Giáo Hội tổ chức nghi lễ Thấp nển Phục Sinh, họ loan báo Tin Mừng cho thiên hạ: „Đức Kitô, Đấng phục sinh vinh hiển, chiếu giải ánh sáng của Người để phá tan bóng tối đang bao phủ lòng trí chúng ta.“⁵ Mỗi một người thấp nển nhỏ cho nhà mình và cùng hát bài thánh ca như này: „Trong đêm tối của con, xin Chúa đốt lửa không bao giờ tắt được, không bao giờ tắt được!“ (Taizé)⁶

Vì Chúa Kitô đã chịu đau khổ để cứu chúng ta, chúng ta có thể chịu những đau đớn của thời nay liên kết với thập giá của Chúa Kitô.

Vì Chúa Kitô luôn sống trong niềm tin và hy vọng vào Chúa Cha đã không bỏ con, chúng ta cũng luôn sống trong niềm tin và hy vọng với Chúa Giêsu.

Vì Chúa Kitô đã vượt qua đường thập giá đến nơi phục sinh, chúng ta cũng hãy vác những thập giá của thời nay, của loài người, đến ngày phục sinh, đến ngày chúng ta sẽ sống lại. Đức Kitô Đấng Phục Sinh đi con đường đó với chúng ta.

Phục Sinh năm nay, chúng ta không được vui chung hát bài Ha-lê-lui-a trong một cộng đoàn lớn, nhưng chúng ta vẫn hãy vui lên, hãy can đảm lên, hãy sống vững tin, vì Chúa đã từ chết sống lại rồi! Và trong mùa Phục Sinh năm nay, chúng ta đừng quên chi sẻ niềm tin và niềm vui đó với mọi người, nhất là những anh chị em cần thiết hơn.

Chúa Kitô nói: „Trong thế gian anh em sẽ phải gian nan khốn khó. Nhưng can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian.“ (Gioan 16,33)

„Anh em đừng sợ! Bình an cho anh em!“

⁵ Sách Lễ Roma, Nghi lễ Phục Sinh

⁶ nhạc Taizé, Dans nos obscurites